

”När jag i dag går förbi en bokaffär eller ett bibliotek ser jag inte längre högar med böcker utan enskilda böcker i högar”, skriver LT:s krönikör Anna Pamuk.

FOTO: HENRIK MONTGOMERY/TT

Numer ser jag inte en bokhög som en bokhög

Ska du ha bilden med det ljusa eller mörka bajset? frågade min redaktör. ”Ta det ljusa”, svarade jag. ”Det är mer talande och passar bättre ihop med texten.” Efter ytterligare några frågor avslutade vi samtalet och jag stoppade med en suck ner telefonen i jackfickan. När jag tittade upp mötte jag blicken på en kostymklädd man med en dubbel espresso framför sig på kafébordet. Han såg äcklad ut och jag insåg plötsligt att jag satt på ett fik på Arlanda och att just diskussioner om rätt typ av bajsbild inte är vardagsmat för alla. Jag log ursäktande emot honom varpå han tittade bort och intensivt började smutta på sin espresso.

Ja, under vintern har jag skrivit färdigt min första bok. Den handlar om jakthundar och deras hälsa, som en guide för alla oss jakthundsägare. Det är en praktisk bok med goda råd och många bilder. Därbland bilder på olika grad av störd avföring följt av konkreta tips. Jag hade, när jag satt på Arlanda, varit på en veckas föreläsningsturné i Västsverige för att prata om konsten att ta hand om sin jakthund på bästa möjliga sätt. Precis som alla som blir ”nördiga” inom sitt område glömmar jag ibland bort min omgivning och tror att alla tycker att det är helt naturligt att i detalj prata om exempelvis bristande avföringskonsistens.

En god bok tar lång tid att färdigställa, så mycket längre tid än jag någonsin hade kunnat föreställa mig. Det är en sak att i vardagen ge goda råd inom sitt ämnesområde och en helt annan sak att försöka sammanfatta allt i en bok. Först ska naturligtvis texten skrivas. Lätt som

Jag kan bara säga detta - ursäkta, men ni får faktiskt vänja er för det här blir inte min sista bok.

en plätt. Sedan ska texten skrivas om för att skapa ett flöde i boken. Inte lätt som en plätt. Efter granskning ska texten sedan skrivas om igen. Med vissa svordomar från författaren. När sedan texten är klar ska alla fotografier passas ihop med texten. Därav diskussionerna på Arlanda. Sedan kommer själva sättningen. För boken är långtifrån klar. Då ska all text och alla bilder passas in så att den blir lättläst, ser snygg ut och så att sidantalet i boken stämmer mot tryckprocessen. Skriv om, byt bild och gör rätt – allt enligt instruktioner från en skicklig och framförallt tålmodig redaktör. En bok blir riktigt bra först när du har ett bra förlag i ryggen. Slutligen – tryck och distribution.

Om jag hade vetat från första början vilket arbete det är med att skriva en bok hade jag kanske tvekat, men ändå beslutat mig för att skriva en bok. När jag i dag går förbi en bokaffär eller ett bibliotek ser jag inte längre högar med böcker utan enskilda böcker i högar. Oavsett titel och innehåll innebär varje bok många timmars hårt arbete och därtill all författarvanda. Respekt för det. Snart ligger min bok i en av de där högarna, under P och kanske bredvid den store författaren Orhan Pamuks böcker.

För mig är det en sådan glädje och självklarhet att trots allt

hårt arbete skriva. Den här boken har varit med mig överallt. Jag har skrivit i och på badkaret, köket, undersökningsrummet, röntgenrummet, små fik, tåget, hotellrummet, hundpromenaden, stranden (jo faktiskt) och naturligtvis fjället. Och min omgivning har fått vara mer än tålmodig, inte bara min familj och närmaste omgivning utan också alla de som haft turen/oturen att höra mina många samtal kring boken över en dubbel espresso. Jag kan bara säga detta – ursäkta, men ni får faktiskt vänja er för det här blir inte min sista bok.

Anna Pamuk

anna@fjallveterinaren.se